

ОИЛЕД ЖАССАМАТ

BA

18

сон

3 - 9 май
2000 йил

Ўзбекистон Республикаси Мустақиллик куни - 1991 йил 1 сентябрдан чиқа бошлаган

Муассислар: Ўзбекистон Республикаси Хотин-қизлар кўмитаси, Болалар жамғармаси ва «Соғлом авлод учун» Халқаро жамғармаси

Хотира муқаддасдир. Миллат ўзининг миллатлигини сақлашни истаса, хотира абадий бўлиши керак.

Ислом КАРИМОВ

ХОТИРА-МУҚАДДАС

Пойтахтимизнинг Юнусобод туманида тикланаётган "Шахидлар хотираси" ёдгорлик мажмуи ҳадемай юртдошларимизнинг табарору зиёратгоҳларидан бирига айланади.

Н. МУҲАММАДЖОНОВ фотоси

СУЯНЧ ТОҒИМИЗ ЭДИНГИЗ

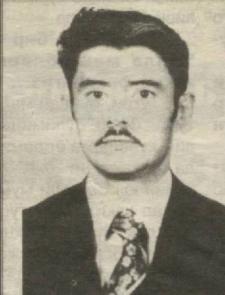
Отажон-суюнгувчи тогим эдингиз,
Кайдан излай, бошдаги тозим эдингиз.
Бу кун бағрим кўйдирап аччиқ аламлар,
Умрబод йўқотдим-баҳтим эдингиз.

Бу дунёда бизни гўё гулдай асраб,
Нечун энди бунча эрта ташлаб кетдингиз!
Бутун умр ўғлим деб, қизим деб, яшаб,
Мурғак чоғимидаған қашлаб қайга кетдингиз?

Юрагимда ўчмас армон, нетай ахир,
Бу соғингича қандай чидай, Отажоним!
Бир зум кетманг, меҳрингизга тўйиб қолай,
Тушларимда меҳмон бўлган, Отажоним!

Аччиқ қисмат жудо қўиди, бағрингиздан,
Меҳр макон тушган маъюс кўзингиздан.
Саждагоҳдир бизга доим изларингиз,
Ўчмагайсиз мангу бизнинг қалбимиздан.

Нилуфар АҲМЕДОВА

СОҒИНДИМ

Отажоним! Ўслим деган сўзларингиз соғиндим,
Сизни бир бор йўқотдим тополмайин оғриндим,
Излаб чопдим, тор кўчадан, тошчаларга қоқиндим,
Отажоним! Ўслим деган сўзларингиз соғиндим.

Энди сизни кўмсагайман қолганимда гоҳ танҳо,
Соғинчларим соҳилица узоқ кезгандан гоҳо,
Кайтупларинг кироғклари ўрганида обёним,
Отажоним! Ўслим деган сўзларингиз соғиндим.

Узоқ тунлар суратингизга ётурман тикилиб,
Кўзларимдан ёшлар оқар, маржондайин тизилиб,
Шунда юрак титраб кетар чок-чокидан сўклилиб,
Отажоним! Ўслим деган сўзларингиз соғиндим.

Бу дунёда ота меҳри деган ҳисса тўёлмадим,
Бу баҳтдан мен ҳовчумига тўлдириб ҳам ололмадим.
Сиз кечдингиз, бу дунёдан мен сиздан ҳеч
кечолмадим,
Отажоним! Ўслим деган сўзларингиз соғиндим!

Лобар НАРЗУЛЛАЕВА

СҮНГГИ СУҲБАТ ЭКАН

Ёзувчи Мирвали Аъзам билан ёнма-ён кўшни эдик.

Сўнгги бор у кишини шу ийлнинг 12-апрел куни кўргандим. Ўшанда анча гаплашиб ўтиридик.

У кишининг туркчадан ўзбекчага таржима килинган асарлари ҳақида сўзлашдик. Ёзувчи дўстимиз Мирвали Мирвали ака айниқса Р.Н. Гунзакиевинг асарлари ҳақида завъ билан гапирганди.

Хуллас, шу куни Мирвали ака билан мириқиб сухбатлашиб уйга кетдим.

Эртаси - 13-апрел куни тонг саҳарда кўшни томондан ийфи овози ўшилди, билсак Мирвали ака бандаликни бажо келтирган эканлар.

Ёзувчи дўстимиз Мирвали Аъзамни Оллоҳ ўз раҳматига олган бўлсин.

С. САЙДАҲМАД

ИСТАРАНГИЗ ИССИҚ ЭДИ...

Она! Онажон, сизнинг истарангиз иссиқ, шириңсўз, мулойим, меҳрли аёл эдингиз. Қалбингизга хаё-ибо, эзгулик йўғирилган эди. Менга айтган аллаларингиз юрагимга эзгулик билан йўғирилиб киран. Бетоб бўлганимда тунларни бедор ўтказар, менга Оллоҳдан саломатлик, узоқ умр, баҳт бергина дей сўрадингиз.

Ойлар, ийлар утди. Мен vogя етдим. Лекин энди сиз йўксиз, Онажон! Ҳар куни сизни эслайман. Худойимдан ёвўриб сизни сўрайман. Лекин на чора, ўлим ҳақ экан, сиз энди қайтиб келмайсиз фамгузорим, Волидам!

Сиздек меҳрибон, вафодор умр йўлдошидан жудо бўлганидан отам ҳамон изтироб чекиб яшамоқда... Отамга кўшилиб биз ҳам йиглади, сиз яратган боғлар ҳам йиглади. Аммо сиз қайтиб келмадингиз, Онажон!

Сиз тиккан кашта, сўзаналар уйимизнинг тўрини безаб турибди, давларларда айтган лапарларингиз қалбимиз тўрига жо бўлган.

Мана, қабрингизни бир неча бор баҳор чечаклари қоплади.

1977 йил 2 май... Сиз оламдан ўтганингизга ҳам 23 йил бўлиби. Шу ўтган йиллар мобайнида биз болаликнинг шўх ўйинлари, кўйирчоклар ва китоблар билангина овуниб вояга етдик.

Сиз отам, акаларим, укам ва менинг армоним бўлиб қолдингиз. Сизнинг орзулалингизни отам кўрсин. Илойим, умрларига умр кўшсин Худойим.

Жойингиз жаннатда бўлсин, Волидам!

Лобар ЭРГАШЕВА

КУНЛАР ЎТАВЕРАРКАН...

1998 йил 19 апрел куни биз учун энг қайгули ва даҳшатли кун бўлиб қолди. Биз энг азиз мерхибон кишишимиздан - онажонимиздан айридик. Бу кунда биз фарзандларга кўшилиб бутун қишлоқ аҳли, кариндош-урӯғ, ҳатто осмону замин ҳам йиглади, ёмғир тинмай ёғарди... ўша кундан фарзандларингизнинг дарди-дунёси қорону. Бу кун биз тоғрик эканимиз, ҳар доим бизни ларзага солувчи кун бўлиб қолади.

Онажонимиз - Мадарова Холбунисо бутун умрларини болаларни тарбиялашга баҳшида этди. 53 йил ўқитувчи - устоз бўлиб неча-неча юзлаб ўғил-қизларинг кўлларига қалам тутқазиб ёзиши ва ўкишин ўргатдилар. Шу билан бирга биз - 8 фарзандни ҳам оқ юваб - оқ тарадилар. Ҳаммамизнинг олий маълумот олишишимизга бош-кosh бўлдилар. Ватанини ота-онани эъзозлагандек авайлашни, шу Ватан учун хизмат қилишни ўргатдилар.

Онажон, биз сизни соғинганда бағрингизга отилиб, чекиб борардик. Ҳурсандчилликда ҳам, ёмон кунларимизда ҳам бизга яхши маслаҳатни эдингиз. Энди-чи? Энди она-жон сизни факат ҳаёлимизда ва тушимизда кўрамиз, холос. Армон билан, алам билан

эслаймиз.

Кунлар бирин кетин ўтиб бораяти - баҳор, ёз, куз, қиш ва яна, яна... Лекин ҳар доим кўз ўнгимизда сизнинг сиймонгиз. Онажон, мана яна сизни ҳотирилаб, эслаб ўтирибмиз. Онажон, Сиз нафакат ўз фарзандларингиз, балки бутун қишлоқ аҳлининг маслаҳаттаги эдингиз, чунки барча ҳаммашлолар уйи тинч-нотинч бўлса ҳузурингизга маслаҳатта келишар эди, факат тўри маслаҳат бериб, хайрли шилларга йўлларингиз.

Онажон, энди Сизнинг ўрнингизни хеч ким боса олмайди, лекин ўлмок ҳақ, тақдирга тан берамиз. Илоҳим гўрингиз нурга, гулга тўлсин. Сизнинг руҳингиз доимо бизнинг номидан

Муҳаје МАДАРОВА

Ангрен шаҳри,
Облик қишлоғи

Менинг ёшим 40 да. Оиласман, 5та болам бор. Бир ийлар чамаси эрим касал бўлиб, рўзгор тегратиш мени зиммамда қолди. Мен ва катта қизим икковимиз Тошкент бозорида мева-чева сотамиз. Ҳар холда оиласмили теграти турибиз.

1998 йиль кузда ўғлим армидан келди. Қариндошимиз қизини яхши кўриб, учрашиб юра бошлашган. Мен ва қизининг оиласи буни билардик. Қизининг ота-онаси: "Кизимизни диплом олгандан кейин берамиз", - дейиши.

Қиз Тошкентдаги билим ортида ўқириди. Куз пайтанинг бирда қизининг ота-онаси ва янгаси келишиб, кизлари хомиладор эканлиги, тезда иккита хотин билан олиб келип ташлашларини айтиши. Мен хангуман бўлиб қолдим. Мен: "Тўхтаб туринг, мен суриштрай, дабдурустдан бундай килингизг бўлмайди", - дедим. Эрим Тошкентда - касалхонада ётарди. Мен бориб эримга айтдим. У нима дейиншини билмай, қарз-кавола килиб бўлса ҳам тўй килишини айтди.

Мен воеани ўғлимдан суриштиридим. Ўғлим биздан кўрдими билмадим, лом-мим демади. Шундай килиб, 1999 йиль кузида тўй қилдик. Ҳаммани ҳаваси келадиган тўй ўлди. Ҳонадонимизга келин келди. Мен ҳаяжондан ўзимни боса олмасдим. Бошим кўкка етгандек эди, гўё.

Аммо келиним ховли супуриш нима, кир ювиш нима, умуман ўй ишларини билмасди. Ҳатто ўзига қараб юриши ҳам билмасди. Мен унга сенинг сенекин ўргата бошладим. Лекин у хечам умкади. Мен ҳайрон бўлардим. "Наҳотин ўқиган қиз бўлса, ота-онаси биронта ишни пухта бажарини ўргатмаган экан-да", деб. Мен, майли болали бўлса, ўзига

келиб, яхши бўлиб қолар, деб ўйладим. Бизнинг орамизда хеч қандай ёмон муносабат бўлмади. Мен: "Ёш, сенкин-аста ўз домимга тушириб оламан, йўл-йўриқа солиб оламан", - деб ўйладим ва ҳаракат қилдим. Лекин...

Шундай килиб келинининг кўзи ёриди. Неварали бўлдим. Оиласам, ўғлим, болаларим ҳам-

ёқасини ушлашиб, "эшикни очинглар, бола ўлиб қолаёди, йиглайвериб", дейиши. У соат бирда кетганини, кайтиб келмаганини ва соат иккилардан бошлаб бола ийфиси тинмаганини айтиши. Калитни эшикни тагига ташлаб кетибди. Эшикни очиб кирдик. Бола бечора, бир ойлик неварам йиглайвериб ҳолдан тойиб қолганди.

9 йилдай бўлди. Бир "жигули" уйига - ота-онасинига олиб келиб ташлабди. Менга тонг саҳар эрим хабар олиб келди. Суюнмадим, Ҳудога шукр, дея олдинголос.

Эй Худо, мени айбим нима, боламни пешонаши шунчалик шўр экани! Бола-чи, болада нима гуноҳ!!! Мени уни кўриш, шу

кочганини - ҳамма-ҳаммасини, ҳақиқатини айтиб бердим. Лекин азизлар, мен бу ишмим тўғри килдимми ёки нотўғрими билмадим.

Ўғлим-чи? Ўғлим, менимча тўғри иш қилди, сизнингчачи!

Азизлар, менга маслаҳат беринг, нима қилай! Мен не орзу-умидлар билан дангиллама тўй килувдим. Ўғлимдан, Ҳудо хоҳласа кутидим, дедим. Ҳаммаси таомум бўлди. Мен

руҳан ич-ичимдан эзилаяпман. Нима килинни билмайман. Болада гуноҳ йўқ, лекин "она" сўзига нолойиқ кимсани ахлоқи мени гумонга ботирди. Бола ўғлимданни, ёки бошқаданни, менга корону.

Қўни-қўшиллари, билганинг у қиз маҳаллада ҳам покиза киз бўлмагани, ўшига кетиб хафталашиб, ойлаб уйига келмасдан ўз билганидай эркин юрганини айтишаётпти. Отанаши қизини кўлига пул берабир тез-тез келаверма, 3-4 хафтада келсанг ҳам бўлади, дейишганини ўзим ҳам эшитгандим. Қизини нима иш килиб, каэрларда юрганини билмаган. Қизим ўқиляти дейишган, локайд бўлишган. Шунча "шармандагарчилик", "иснод"дан кейин ҳам, "қўнгизим, оппоғим" деб гард юқтиришмаяти.

Азизлар, менга, оиласманга, ўғлимга хозир жудаям оғир. Нима килишимизни билмаяпмиз.

Мени руҳан ич-ичимдан бир нима эзаяти. Азизлар, маслаҳат беринг, зора сизларнинг маслаҳатларингиздан мен тўғри хулоса килиб, сал бўлса ҳам енгил тортсам.

Бу ходисада менинг ва ўғлимнинг айби нима!!!

О.

Тошкент шахри

МАКТУБЛАРИНГИЗДАН БИРИ...

мамис нихоятда суюндик! Туғруқонадан тўғри Тошкентдаги уйимга олиб кетдим, ота-онаси билан бирга. Чунки, кишлоқдаги уйимда қишида шароитим йўқ эди. Келиним ҳам, чақалоқ ҳам кийналишмасин, деб бу ёққа олиб келдим. Эрим, болаларим кишлоқда. Чилласи чиққандан кейин олиб бормоқчи эдим. Шундай килиб мен, қизим, келиним, неварам яшай бошладик. Мен буви бўлиб неварамни еру-кўкка ишонмасдим. Унга каттик, меҳрим тушган эди. Эрим, болаларим бир неча марта келиб чақалони кўриб кетиши. Ўғлим ҳам келиб уч кун турбий қизасини кўриб кетди. Бизнинг бу хурсандчилигимиз кўлга чўзилмади.

Бир куни эрталаб қизим иккимизни келиним бозорга яхши кузатиб қолди. Келиним тугиб келгандан бўён орамизда бирон марта ёмон гап ўтмаган эди. У ҳам "оий, оий" деб яхши муомалада эди. Лекин негадир боласига меҳри йўқ эди. Мен буни ҳайрон бўлардим. "Кўп-кўп овкат енг, сут бўлади болага", - деб ҳар куни тайинларидан. Шу куни у соат бирларда болани устидан кулфлаб ўйдан унча-мунча пул олиб, қочиб кетган.

Кечкурон қизим иккимиз соат 7 яримларда бозордан келсанг ўйда чироқ йўқ, болани ийфиси кўчага эштиларди. Учта рус кампир кўшилларим

Кийимлари жиққа хўл эди. Мен даҳшатга тушдим. "Ёраб, бу қандай кўргулик, бу қандай она", бир ойлик боласини ташлаб ўз нафии ўйлаган. Ўз ота-онасини ҳам, эрини ҳам, мени оиласини ҳам, боласини ҳам ўйламай қочган бу кимсанни, нима деб атاي, ким деб атайди!!!

Мен ва қизим жигарпорамни тинчлантириб сут бериб, эрталабгача багримга босиб, мижжа кокмай тонг оттиридик. Кўшилларим билан маслаҳатлашиб эрталаб болани олиб қишлоқка онасинига кетдик.

Болани онасига бердим. Бўлган воеани айтдим. Менинг оиласига, ўғлим ҳам бу гапдан ҳабардор бўлиши.

Шу кундан бошлаб отаси, тоғаси, мен, ўғлим кидибурини бошладик. Илгари ўқиган жойлари, яшаган жойлари, бирга ўқиган курсдошлариникидан - ҳаммамёддан кидирдик. Отаси, тоғалари мени сика бошлашди. "Топипсин, топилмаса сенга - ёмон бўлади", - дейишиб мени кўркитишмоқчи бўлиши. Мен Худодан ҳайит арафа кунларида тезори топилишини, юзим Худони олдида ҳам, бандаларини олдида ҳам ёруғ бўлишини тиладим. Туман ички ишлар бўлимига ариза бердим. Улар ҳам ҳаракат килиши. Ҳудойимга мингдан-минг шукрки, оҳ-нолаларимга кулок тутди. У топилди. 9 кун дегандан (менга

пайтгача қаерда юрганини кизиқтирамасди. Факат мен юзимни ёруғ килиб, ҳалк ичида - қўни-қўшиллар олдида ўзимни оқлав олсан бўлганни, дегандим. Шундай килиб, мен унинг ота-онасинига бордим. Борсам, уларни уйларида гёй байрам. Мен ўйловдикимизни ота-оналарни уриб кўчага чиқариб ташлагандир, деб. Йўқ, аксинча, бир уйга кўра-тўшак килиб ётқизиб кўйишиди. Менга айтишиди, жинни бўлиб колганими, олдига кириш мумкин эмасмиш.

Мен олдига кирдим. Уни ўзрга ўрнидан турғаздим, ўтириди. Кўшиллари, онаси, қариндошлари, хотинлар киришиди. Мен унга уча-тўртга савол бердим. Тупла-тузук жавоб берди.

Уни миёси жойида эди. Унинг ота-онаси қизининг ахлоқи бузулигини танлишидан олшишадан кўра, сопка-соғ қизини "жинни"га чиқарини афзал билишиди, мени билишимча. Мен ўғлимни чакирдим. У қўни хона-нада ўтиради. Мен унга хотинга айтидаган гапинг бўлса айт, кетамиз дедим. Ўғлим уни башарасига туфлаб: "Сени учталоқ кўйдим, бизни, онани шунчалик кўйидирган бўлсанг, Ҳудо сенга ўқрассатин", - деди ўнграб тиғлаб юборди. Мен ўзимни тўхтата олмадим, кўчага чиқиб бутун кўшилларига аюхансос солдим. Ота-онасини ёмонлиги, қизини иккикат бўлганию, болани ташлаб

ЧОРШАНБАДАН-ЧОРШАНБАГАЧА

Қўнғироқларинингиздан БИРИ

ТАХИРИЯТГА одатдагидан барвақроқ келдим. Ҳали эшикни очмасидан телефон жиринглади. Шошилиб кириб гўшакни олсан, нотаниш бир аёл. Овоздизда изтироб сезилиб турарди.

- Олажон, безовта қилигани учун узр. Бир кўнглим кўй деса ҳам, бир кўнглим қўнғироқ қилигин, деб кўймади. Эримни хозиргина ишига кузатиди кирдими сизга телефон қилиялам-да. Менга маслаҳатингиз зарур, - деди илтихоми овозда.

- Гапирин синглим, кулогим сизда, агар кўлимдан келса бажонидил маслаҳат бераман, - дедим.

- ИСМИМ НАРГИЗА: Тошкентда яшайман. Уч фарзандим бор. Ўй-рўзгордан камчилигим йўқ. Тurmusha чиққанимга мана 12 йил бўлади. Эрим ҳам ёмон одам эслида, лекин... Мени сизларга телефон килишга ундангар нарса бошка. Айтсан... Балки тўқулика шўхлик киляти деб ўйларсиз...

Ҳали сухбатдошиминг дарду-изтиробларини билмасдан туриб унга бир сўз дейишига охиз эдим. Шунинг учун у аёлнинг, яъни Наргизнинг йиглаётганини сезсан-да, ўзини босиб олишини кутиб индамай турдим. Бироздан сўнг у яна гапира бошлади:

- Баласимиз, ростини айтсан маҳалла, кариндош-ургулар орасидан ҳам менга ҳавас киладиганлар кўп. Яхши кийинаман, болаларим ҳам хеч нарса-

га зориқшамайди. Аммо юрагим... Эримнинг ҳар гал менга қылган миннатларидан юрагим эзилиб қақшаб қолади. Беркорга "Миннатнинг" тоши оғир", - деб ишмаскан. Бунақа мумомала-муносабатга чида յашаш кўйин бўлиб кетаяти.

Бир иккита марта эрим билан бу ҳақда гаплашидил олмокни ҳам бўладим. Бирок эрим жеркиб берди. "Еганинг олдингда, емаганинг кетингда бўлса... Истаган жойингга машинада олиб бориб келсан! Яна нима дейсан, ўтиравер жон деб", - деди. Хар бир нарсага ўзиб олаверади. "Шукр қилигин, мендек топларон-турарон эрга учраганинга", - деди.

Тўғри, аввалига болаларим ҳёш эди, ишга киролмагандим. Мен ҳам одаммаки, ахир!

Ўй-жойимни сариншта килиб, эримнинг кийимларини ювиб дазмоллаб, кўнгли, тусаган оватларини тайёрлаб, болаларимни гулдек килиб ўтирган бўлсанг. Ўзи ишлагани қўймаса... Нима килай? Шунга яраша майли эди, миннатсизгина ош есам. Эҳтимол мен ростдан ҳам ношукурдирман-а?

Наргизнинг гапидан кейин ўйланиб келдим. Наргизнинг эри газетамини кийимларий ўтирган ўтирган тайёрлаб ўтирашади. Газета орқали ўша йигитга балки эркакларига шундай дегим келди:

БОЛАЛАРИМИЗ ЎЗ ҲУҚУҚИНИ БИЛСИН

Бугун биз нимаики саховатли, хосијатли яхши ишларга бош кўшаштган бўлсан, бу юртимиз-келажагимизнинг эгалари, наслимиз давомчили - фарзандаримиз камолоти учунлиги кувонарлидир.

Зангиота туманинада 18-ўрта мактабда Республика Болалар жамғармаси, унинг Тошкент вилояти бўлими, Зангиота тумани "Софлом авлод" жамғармаси бўлими ҳамкорликда тайёрларган тренинг-семинардан ўзимарнинг сиёсий оғни, ҳуқуқий садоҳонлигига ошириш масалаларига бағишланди. Семинарда тумандаги кирқдан зиёд ўрта мактаб директорлари ва фоал ўқувчилар иштирок этдилар. Семинардан кўзда тупилган асосий максад ўсиб келаётган ёш авлоднинг ҳуқуқий садоҳонлигига ошириш, уларни "Болалар ҳуқуқлари Конвенцияси" билан яқиндан ташнишиш бўлди. Йиғилишда сўзга чиқкан Республика Болалар жамғармаси раиси Инкілоб Юсуповла "Болалар ҳуқуқлари Конвенцияси" ҳакида гапириди.

Шунингдек, фалсафа фанлари доценти, профессор Ҳатима Шайхова болалар ўртасида Конвенцияни кенг ёйиш йўлйўрликлари ва методикаси ҳакида маъruzalar килиди.

Семинарда "Болалар ҳуқуқлари Конвенцияси"нинг ўзбекча нашри, "Буни сен билишинг керак" деб номланган букилетлар иштирокчиларга тақдим этилди. Республика Болалар жамғармаси ходимлари тумандаги кам таъминланган оиласарларга кийим-кечак, пойбазал ва ўйинчоклар тақдим этилар.

Н. АННАЕВА

ТОТУВ ЯШАБ КЕТИШЛАРИНГИЗГА ТИЛАҚДОШМАН

"Бахтимга кўз тегди" – 8-сон

ЭСЛАТМА: Хотиним билан севишиб турмуш қурдик. Ундан ҳамма миннатдор эди. 2 фарзанди бўладик. Лекин синглимини қайнитма берип карши куда будигу тинчлигимиз ўқолди. Синглимини оиласи бузигач, менинг оиласи ҳам жар ёқасига келиб қолди.

МУРОД

Бўлуб гулдек ҳаёт кечириб юрибди.

"Буни ҳаёт дерлар қайгули, ғамли..." дебе хотиним ҳонандада ҳам бўзида учрайдиган ана шундай қўнгислизилар оламини ошкор этган бўйла керак.

Бизнингча, "бургага аччик килиб кўрла кўйидирш"нинг жохати йўқ эди. У кулаётган ҳонадон устига бунисини ҳам бузиш ақлли кишини иши бўлмаган.

Тўғри, онанига осон эмас, бу муммо чикмасидан олдин келинларига муносабатлари жуда ма-ромимда экан-ку! Хотинингиз ишга кетганида болаларни бокири турар эканлари, хатто сизларнинг орангиз бузилмасин деб дастлаб синглингиз ҳонадонидаги нотичникни сиздан яширибдилар, меҳри-бонликлари шунчалар бўлар.

Ҳаётда мен билганим, айрим қайноналар онангиздек кизи билан келининг бирдек меҳр билан қарамайдилар. Ойнинг эса "ке-лини аввалидан ҳам эъзоzlаб, шунга яхши муносабатда бўлсан, кизимизга қайтади", - деган фикр-

АКС САДО

да иш тутибдилар. Аслида ҳам "карши кудалар" доимо шундай иш тутиши керак. Шунда "сих ҳам, кабоб ҳам куймайди".

Балким айб нариги аёл кудадир, бу бизга қорону. Чунки ёшларни маромга кептири олмади-ку! Эҳ қайноналар... Сизларнинг муаммомингиз Юртбошимизни ҳам күлонтярипти: ушбу "юрак босди"номани ёзиб ўтирас, телэкранде "Соғлом авлод ийли", унинг том маъноси нима, бу борадаги мақсадларимизга қандай эришса бўлади каби масалалар юзасидан сўз юритган И.А. Каримов: "Яхши қайноналарга мукофот беришга ҳам тайёрмиз!" - дедилар.

Гап мукофотда эмас, каттадир, кичикдир инсон тарбиясидаги кемтикликлар Юртбошимиздан тортиб ҳаммани ташвишга соляти, биш котириб ишлашга чорла-япти.

Вайрон бўлган иккала оиласи тишкаша бир со вақт керак. Вакт ҳам даво, дейишади. Ота-онангиз, у томондан кудалар ҳовуларидан тушишин. Яна катталар, маҳалла фаоллари бошлигига бамаслаҳат ўртадаги низонинг муҳокамаси ўтказилиб бир тұхтамга келишса ажаб эмас.

Ахир, рўзномаларда ҳам, телекранда ҳам оила - "комил инсон бешиги" экани таъкидланади-ку! Иккала оила ўз фарзандларини жиловлай олмаса, маҳалла-куй, қариндош-уруг, эл олдида қандай биш кўтариб юради? Лекин масаланинг мушук томони шундаки, синглингиз уйига мажбурлаб юборилса, узини ўлдиришиң тақрор-тақрор айтганини ўтибогра олиш керак. Аввал инсона гап кўтариувчи "зўравон" панд ейиши, оила олдиги масъулитини англаб етишига вақт бериши керак.

Шоядик, сув бир лойланни ти-нади, деганларидек, ҳаётингиз изга тушиб кетса ажаб эмас.

Аллоҳ севимли ва кудратли ҳакам: мўъжиза яратсини ёмонларни инсофа кетларисин! Тотув яшаб кетишларингизга тиляқдошман.

Афифа ҲАСАН ҚИЗИ

ЎЙНАБ ёЗСАНГИЗ ҲАМ ЎЙЛАБ ёЗИНГ

"Хўкм чиқаришга шошилманг" – 3-сон

"Ҳали олдинда келажак бор" – 14-сон

"Хиёнат йўлига кирманг асло" – 14-сон

ЭСЛАТМА: Боламни эмизаётгандим. Амманинг ўғли Баҳодир келиб қолди. Нияти бузуклиги кўришиб турарди. Шу пайт келиб қолган эри мени айблади, Баҳодир ҳам бошқага уйланниб кетди... Шу сабаб баҳона оиласи бузилди.

МУНИСА

Тенгдошим Мунисага қаттиқ ачиндим. Айникинг 2 боласини ўйған кўлидалиги, уларни согиниб, кўришга зор бўлиб яшётганини ўқиб ҳаттони юрагимда оғрик пайдо бўлди. Чунки мен ҳам 3 нафар боланинг онасиман. Агарда фарзанд оиласидан озигина йироқда бўлса, онанинг қалбида, юрагида нималар кечишини яхши хис киламан...

Рахабали Муртазоевнинг "Хиёнат йўлига кирманг асло", - деб номланган хоти Мунисага маслаҳат эмас, аксинча ярасига туз сепиш, қалбига

ЭСЛАТМА: Аёл ўй шиларига ўралашиб, гоҳида ўзини унуттиб, бошидаги баҳт қушини бирорвга ҳада этганини билмай қолади. Муниса ота, сизни энг катта ҳатоингиз мана шу. Афсусланиб, умидсизликка тушманг. Олдинда болаларингизни келажаги бор.

Ф. ТОҲИРОВА

чўғ ташлаши бўлибди!..

Бу хотин ўқиб менинг бутун вужудим ларзага келди. Чунки мен бу маколада Мунисанинг гуноҳи йўқлигини тушунган, қалбан хис қилган эдим.

Биринчидан Рахабали ёзганидек, Муниса бундай тахминларига заррача лойиқ эмас. Иккинчидан, азиз газетхонлар эсингизда бўлса Раха-

нида масалани бундай тарзда ҳал этимасди. Ҳеч нарсадан бехабар киши индамай кириб келиб эшикни итариб кўрарди. Хотинини чақириб "эшикни оч", - деди. Ёки қўнгли ёмонликни сезса, эшикни кулфлаб кўшниларни йиғиши ўрнига, эшикни орқасидан бўлётганини эшишиб турарди. Агарда аёли хиёнат қилаётган бўлса эшикни кулфламасдан ҳам улгурарди одамларни йиғишига. Агарда кутганида Муниса қаршилик кўрсатиб бакиришни, дод солиб кўшниларни ёрдамга ҷақиришни бошларди. Яъни агар

эшикни орқасидан қулфламаса ичкаридан

кулфланган эшикни очиб чиқиб кетиши мумкин

эди. Менинг фикримча, Мунисанинг эри кўчадан топган аёлига уйланни учун бундай кўри-

нишини ўзи уширгран.

Ўзингиз ўйлаб кўринг, дабдурустдан хотининг хиёнатини устидан чиккан эрек агарда ҳақиқий мард бўлса, ўзини шундай тутадими? Ҳақиқий эрек озигина кутиб гумони тўғри чиқса хотинини ҳам, ўйнашини ҳам бир бало қилиб кўйиши тайин-у. Газабда эшикни кулфлаб олиб, маҳаллага жар солиб қўлидан келармиди... Мунисанинг эрига бўлса гувоҳлару, хотининг ўз хоҳиши билан ўйдан бош олиб чиқиб кетиши керак бўлган, холос.

Шу ўринда яна бир фикри билдириб ўтсам. Кўлгина эреклар Ислом динидан эрек агарда ҳақиқий мард бўлса, ўзини шундай тутадими? Ҳақиқий эрек озигина кутиб гумони тўғри чиқса хотинини ҳам, ўйнашини ҳам бир бало қилиб кўйиши тайин-у. Газабда эшикни кулфлаб олиб, маҳаллага жар солиб қўлидан келармиди... Мунисанинг эрига бўлса гувоҳлару, хотининг ўз хоҳиши билан ўйдан бош олиб чиқиб кетиши керак бўлган, холос.

Шу ўринда яна бир фикри билдириб ўтсам. Кўлгина эреклар Ислом динидан эрек агарда ҳақиқий мард бўлса, ўзини шундай тутадими? Ҳақиқий эрек озигина кутиб гумони тўғри чиқса хотинини ҳам, ўйнашини ҳам бир бало қилиб кўйиши тайин-у. Газабда эшикни кулфламасдан ҳам улгурарди одамларни йиғишига. Агарда кутганида Муниса қаршилик кўрсатиб бакиришни, дод солиб кўшниларни ёрдамга ҷақиришни бошларди. Яъни агар

эшикни орқасидан қулфламаса ичкаридан

кулфланган эшикни очиб чиқиб кетиши мумкин

эди. Менинг фикримча, Мунисанинг эри кўчадан топган аёлига уйланни учун бундай кўри-

нишини ўзи уширгран.

Мунисанинг ўша кунги аҳволини ҳар бир ёғлиз яшайдиган ёки ёш боласи бор аёллар тушунса керак. Қайнона-қайнатасиз, овсисиз, ёғлиз яшайдиган ёш болали аёлларга жуда қийин. Кечкун болаларини ухлатиб, айниқса эмизилик боласини ухлаттунига кадар ўзининг ҳам кўзи ўйкуга кетганини билмай қолади. Бу маколадаги Мунисанинг болалини йиғлаб қолганида шошиб устига битта халатни кийиб бола эмизганини... коралаш ҳам яхши эмас. Чунки ҳеч бир она боласи чирқиллаб йиғлаганда ўзини ўшлаб туролмаса керак. Юраги ҳақиқиб гўдагини олдига чопиб боради. Мунисанинг биргина айби ва хотоси, эшикни ичкаридан кулфламаганида.

Азиз газетхонлар, юкоридаги фикрларга асос-

ланниб, айниқса эмизилик боласини ухлаттунига кадар ўзининг ҳам кўзи ўйкуга кетганини билмай қолади. Бу маколадаги Мунисанинг болалини йиғлаб қолганида шошиб устига битта халатни кийиб бола эмизганини... коралаш ҳам яхши эмас. Чунки ҳеч бир она боласи чирқиллаб йиғлаганда ўзини ўшлаб туролмаса керак. Юраги ҳақиқиб гўдагини олдига чопиб боради. Мунисанинг биргина айби ва хотоси, эшикни ичкаридан кулфламаганида.

Ланниб, айниқса эмизилик боласини ухлаттунига кадар ўзининг ҳам кўзи ўйкуга кетганини билмай қолади. Бу маколадаги Мунисанинг болалини йиғлаб қолганида шошиб устига битта халатни кийиб бола эмизганини... коралаш ҳам яхши эмас. Чунки ҳеч бир она боласи чирқиллаб йиғлаганда ўзини ўшлаб туролмаса керак. Юраги ҳақиқиб гўдагини олдига чопиб боради. Мунисанинг биргина айби ва хотоси, эшикни ичкаридан кулфламаганида.

Мунисанинг биргина айби ва хотоси, эшикни ичкаридан кулфламаганида.

Шунчай билар ёстиқка бош кўйаб, сизга ишонмаган эрек агарда Ҳолисхон РАЖАБОВА

Рахабали МУРТАЗОЕВ

ЭСЛАТМА: Аёл ўйдан адаша, ҳаётни ўрликлардан иборат бўлади. Мунисахон ҳам шунақага ўхшайти...

Мунисанинг ўша кунги аҳволини ҳар бир ёғлиз яшайдиган ёки ёш боласи бор аёллар тушунса керак. Ҳақиқий мард бўлса, ўзини шундай тутадими? Ҳақиқий эрек озигина кутиб гумони тўғри чиқса хотинини ҳам, ўйнашини ҳам бир бало қилиб кўйиши тайин-у. Газабда эшикни кулфламасдан ҳам улгурарди одамларни йиғишига. Агарда кутганида Муниса қаршилик кўрсатиб бакиришни, дод солиб кўшниларни ёрдамга ҷақиришни бошларди. Яъни агар

эшикни орқасидан қулфламаса ичкаридан

кулфланган эшикни очиб чиқиб кетиши мумкин

эди. Менинг фикримча, Мунисанинг эри кўчадан топган аёлига уйланни учун бундай кўри-

нишини ўзи уширгран.

Мунисанинг биргина айби ва хотоси, эшикни ичкаридан кулфламаганида.

Шунчай билар ёстиқка бош кўйаб, сизга ишон-

маган эрек агарда Ҳолисхон РАЖАБОВА

Тошкент шахри

КУМАЧИАНИК-ТАЛОНЧИИКИИ

ЁХУД УРФ-ОДАТ ФОЖИАСИ

(Боши ўтган сонда)

Чақалоққа, күёву, унинг қариндошуругларигача сарпопарни айтмасам булаверди.

Бу хакда эримнинг бир аммаси: "Кизни туғиб кўйгандан кейин сарғига ҳам чидаиди-да", - деса, бир холаси: "Сарфласа қизининг обруси учун, кизи учун сарфлайди", - деганин кулогим остида ҳамон жаранглайди. Шундай пайтда отаном билан қайнона-қайнотамнинг турмуш тарзларини кўз олдидан ўтказман. Эрим томондагилар тўй-маъракалардан қолишмас, ҳар ўн-ўн беш кунда бир мартадан уफатлари, ишхонадигар билан алоҳида-aloҳида "тап" ўйнашар, ишдан қайтач ва шанба-якшанба кунлари дам олишар, инсондек яшашарди. Аммо ўз ота-онамлар бўлиша, бунақа "тап"ларга вакт тошишомас, маблаг сарфлашмас, тўй-маъракаларнинг энз зарурларигига боришар, бироров азборий чарчаганларидан кўп ўтиромай, тез қайтишарди. Давлат идораларидаги меҳнатдан ташқари, бозорга ҳам чикишарди. Эрта тонг соат 4 дон кеч соат 11-12 ларгача ишларди. Албатта, ҳар икки томоннинг топиш-тутиши ҳам шунга яраши эди.

Бир куни қайноман:

- Фалончининг қайнотаси кўёвига машина олиб бериди, - дедилар менга маъноли қараб. - Сизнинг отанига машиналарни эрингизга сотмасмиканлар?

- Билмадим, нима, машиналарни сотмишарканни? - дедим мен ҳам гап нима хақда кетаётганини тушумасликка олиб.

Орадан кўп ўтмай эрим дадамга: "Шу машинанини менга сотин", - деди.

- Йўк, ўғлим, - дедилар дадам. - Бу машинам эскириб, чириб кетган. Сизга бўлмайди. Худо хоҳаса, сизга сал ярайдиганроғини олармиз.

Шу-шу бўлди-ю, шундок ҳам йўқ тинчлигинг бузилди. Қайнотам ва қайнотам ҳам менга: "Сенинг ота-онанг мулкпраст", - деган гапни айтадиган бўлишибди. Мен билан жанжал чиқаришга бошқа тузукроқ баҳона тополмадилар шекили, ўғиллари билан аттайбл жанжал чиқарадиган, унга: "Бу ўйдан чиқиб кет", - дейдиган бўлишибди. Жанжал кундан-кунга авж олаверди. Эрим менга:

- Юр, сени бу ўйдан олиб чиқиб кетаман. Бирорта ўй топиб ижарада яшаб турамиз, - деди.

Менинг раъим, ота-она билан муро-

са килишга даъватларим зое кетаверди. Ота-она ва ўғил орасидаги мажоролар ёмонлашса ёмонлашвердики, яхшиланмади. Охири бўлмади. Эрим бориб менинг дадамга ҳам ижарага ўй олиб яшамоқчи эканлигини айтди. Шундан дадам:

- Ўғлим, ота-онангиз сизни нене орезу-умидлар билан бокиб, катта қилган. Уларни норози қилиб уйларидан чиқиб кетсаларинг Худога ҳам ҳуш келмайди. Пайғамбаримиз (с.а.в.): "Онанг тўнгиз бўлса ҳам бойлаб кўйиб бок", деганилар. Отаноми норози қилиб бўлмайди. Лекин натижа бўлмади. Кўёвингин қарори қатъий эди. У мени ота-онамнинг ўйида қолдирив ўзи чиқиб кетди. Шундан кейин кунига бўлмаса ҳам кунора бир катнаб мени ва қизини кўриб кетиб турди.

Ана шундай қатнашларининг навбатдагиси бир ўргонигин машинасида келди. Бироқ уни дарвоза-нинг олдига келиб тўхтаганда машинанинг ичиди ётганини кўрдим. У қаттиқ бетоб эди. Тез ўйдагиларни чакирдим. Кўлларидан келганча муолаха килишиб. Юзларига сув сепишиди. Бўлмади. Бечора дадам ховлида эски ўй кийимида йирткайтап кийиб ер чопиб юрувдилар. Шу холатда машиннага ўтириб касалхонага шошилишиди. Мен ҳам қизимни олиб машиннага ўтириб олдим. Касалхонада уни кардиограммадан сўнг дори берид, укол килишиб. Кўёв ўзига келгач, уни олиб ўзимизнинг машинамизга ўтириб отаном билан ҳаммамис қайнотамнинг ўйларига бордик. Дадам ушишига кўёвнинг топдик (унгача бир нечаси ота-онамга маъкул тушса ҳам эримга ёқмаган эди). Ўй эсигига "ширинкома"ни бериб эшик калитини олдик. Ота-онам оиласизмадиги бу нотинчликни кўриб, мени эрим билан јаш кетишимга ишонишмадими, билмадим, ўйни укаминг номига расмийлаштирадиган-у, унда биз яшайдиган бўлдик. Бу гапни эрим ва қайнота-қайнотамлар эшитиши-ю авзойилари бўзиди.

- Йўк, - дейишиди улар ўғилларига, - бирорвоннинг номидаги ўйда яшамайсан!

Мен шундагина қайнона-қайнотамнинг ўйларини ўзаро жанжал чиқариб ўғилларини кўчага ҳайдашдан мақсадлари менинг ота-онамдан ўйundiриб олиши эканлигини англадим. Шуну илгарироқ билганимда, ота-онамга шу ўйни эримнинг номига расмийлаштириб берадиганлар дермидим... Бироқ энди кеч эди. Қайнона-қайнотамнинг "Кудаларимиз ўғлимизни ўзларига оғдириб олиб, келажакда унинг улуни эмоқчи", - деган гаплари ота-онамнинг кулоғларига оғдириб бориб, фоғир боттанин сабабли улар ўйни ҳам эгасига қайтариб беришини.

Беихтиёр яна хаёлга толаман. Нахотки ота-онамнинг кунлари кўёвнинг келажакда топадиган пулига қараб қолган бўлса! Ахир у командировкага борадиган бўлса ҳам ота-онаси пул бермас, мен ўйимизга бориб ота-онамдан олиб келишиб берадим-ку. Эсимда бор, бир куни эримга сафарга кетиши учун пул сурʼаб борсам, дадам ўйда йўқ эканлар. Онам бечора кўшинма-кўшини юриб, қарз олиб келиб берганд әйдилар. Ҳар кўришганимизда ҳам "Сен ўйда ўтирибсан-эринг кўчада, унга пул керак бўлиб колар (ота-онаси унга пул бермаслигини биллашди-да", - деб менга атаганларни бериб кетишишарди-ку. Нахотки, шундай одамлар "кўёвнинг улуни еймиз дегуви бўлса?!" Йўқ, бундай бўлиши мумкин эмас!

Хуллас, яна қайнона-қайнотамнида яшай бошладик. Кунларинг биррида эрим бир ўртоғи билан дадамга бориб.

- Тижорат билан шугулланмоқчиман, ёрдам беринг, - депти.

Кўёвни пайғамбарлар сийлаган дегувчи дадам бу ишга ота-онасининг рози эканлигини сўраб билгач, унга ёрдам бериди савдо учун жой олиб бордилар. Бироқ жой бўлгани билан ўйклиги учун минг долларлик товарни таннархини ёзиб бериди дебдилар:

- Мана шу товарларни сотиб "оборот" килинг.

Эрим товарларни олиб сотиб пулини "оборот"га киритди. Бироқ бу эхсоннинг оқибати ҳам хунук тугади. Эрим бироз шамоллаб қолувди, қайнотам да-дамга:

- Сенларни товарларни сотиб, ҳамёнингни қалпайтираман, деб ўғлим шамоллаб касал бўлди, - депти.

Бу тухматдан дадам бош чанглаб колдилар.

МУЛОҲАЗА. МУҲОКАМА. МУНОЗАРА.

- Ҳой, барака топгур куда, у товарларни мен сотиб бергани эмас, еб-ке-тарга бердим-ку, - десалар ҳам улар дучор бўлиб туришса, мен ҳандай чидай!

Тун атроғга қора чойшибаша ёла бошлаган гира-ширада машинамизга ўтириб кўчага чиқди. Не кўз билан кўрайтилки, нарироқда буталар ортида эрим инглаб ўтирадид. Ёнига бориб тўхтадик.

Ота-онамнинг биз эру хотинни қайнотаминг олдиларига олиб бориб, кечирим сўратиш хақидаги ялиниб-ёланчиришлари беҳуда кетди. Кўёв ўйига қайтаслика қатъий аҳд қилган экан. Бошқа иложи қолмагач, қайёдандир келиб қолган қайнотинглиминг эри гувохлигига уни ҳам олиб туғилган уйимга кетдик.

Эртасидан бошлаб эса "дом" қидидик. Бир ой деганда эримга маъкулини топдик (унгача бир нечаси ота-онамга маъкул тушса ҳам эримга ёқмаган эди). Ўй эсигига "ширинкома"ни бериб эшик калитини олдик. Ота-онам оиласизмадиги бу нотинчликни кўриб, мени эрим билан јаш кетишимга ишонишмадими, билмадим, ўйни укаминг номига расмийлаштирадиган-у, унда биз яшайдиган бўлдик. Бу гапни эрим ва қайнота-қайнотамлар эшитиши-ю авзойилари бўзиди.

- Йўк, - дейишиди улар ўғилларига, - бирорвоннинг номидаги ўйда яшамайсан!

Мен шундагина қайнона-қайнотамнинг ўйларини ўзаро жанжал чиқариб ўғилларини кўчага ҳайдашдан мақсадлари менинг ота-онамдан ўйundiриб олиши эканлигини англадидим. Шуну илгарироқ билганимда, ота-онамга шу ўйни эримнинг номига расмийлаштириб берадиганлар дермидим... Бироқ энди кеч эди. Қайнона-қайнотамнинг "Кудаларимиз ўғлимизни ўзларига оғдириб олиб, келажакда унинг улуни эмоқчи", - деган гаплари ота-онамнинг кулоғларига оғдириб бориб, фоғир боттанин сабабли улар ўйни ҳам эгасига қайтариб беришини.

Бу гапни эримга ўйда ўтирибсан-эринг кўчада, унга пул бермаслигини биллашди-да", - деб менга атаганларни бериб кетишишарди-ку. Нахотки, шундай одамлар "кўёвнинг улуни еймиз дегуви бўлса?!" Йўқ, бундай бўлиши мумкин эмас!

Хуллас, яна қайнона-қайнотамнида яшай бошладик. Кунларинг биррида эрим бир ўртоғи билан дадамга бориб.

- Тижорат билан шугулланмоқчиман, ёрдам беринг, - депти.

Кўёвни пайғамбарлар сийлаган дегувчи дадам бу ишга ота-онасининг рози эканлигини сўраб билгач, унга ёрдам бериди савдо учун жой олиб бордилар. Бироқ жой бўлгани билан ўйклиги учун минг долларлик товарни таннархини ёзиб бериди дебдилар:

- Мана шу товарларни сотиб "оборот" килинг.

Эрим товарларни олиб сотиб пулини "оборот"га киритди. Бироқ бу эхсоннинг оқибати ҳам хунук тугади. Эрим менга аёл сифатида эмас, бир уй чўриси сифатида каради. Кир ювиш, овқат пишириш, ўй супуриш каби ишларни ҳам бир ўзим килаверадид. Эрим эса бунақа ишларга кўл урмасди. Қайнотамнинг ўйларига бордик. Буни қарангки, ўша куни қайнотинглиминида тўй бўляпти..., дейишиди. Бошқа куни бордик. Қайнотам бизни кўриб беркиниб олдилар. Қайнотам олдилар: "Бунақа мебелларини олиб кетиб яна қайтариб олиб келган келинлар сонингта", - дедилар. Хуллас, кўч-қўрон-ни олиб келдик.

Энди, кўш, келин-кўб ўзларига қандай яшардиларинг, деган савол тугилади. Афсуски, бу саволга ҳам ижобий жавоб топиш кийин. Эрим менга аёл сифатида эмас, бир уй чўриси сифатида каради. Кир ювиш, овқат пишириш, ўй супуриш каби ишларни ҳам бир ўзим килаверадид. Эрим эса бунақа ишларга кўл урмасди. Қайнотамнинг ўйларига ўй топишни истардим. Бемор бўлиб қолсалар оёқ-кўлларини укалардим, силардим. Мен пиширган таомларни оиласизм аъзоларига эмас, гоҳ-гоҳ келдиган мехмонлар ҳам тотли экан деб дуо килиб тановул этишарди. Айниска, қайнотам келган мехмонларга: "Илоҳим сизларга ҳам шу келинимга ўхшаш кўли ширин, хушумоала ва ободли келин ато қиссин", - дедилар.

Шундай пайтлардан тановул этишарди. Айниска, қайнотам келган мехмонларга: "Илоҳим сизларга ҳам шу келинимга ўхшаш кўли ширин, хушумоала ва ободли келин ато қиссин", - дедилар.

Бироқ эрим менинг сифатида каради, ярим тунда келиб, у-буни баҳона килиб жанжал кўтарар, дикқат кила-верар эди. Тун бўйи инглаб чиқардим.

ДАРДКАШ ИЗЛОВЧИ ДИЛ

Ота-онам севишиб турмуш куришган. Мен оиласда тўнгич фазандман, ёшим 18-да. Лекин шу ўзгача чеккан азоб-укубатларимни душманнинг ҳам раво кўрмайман, балки бу кизда қандай дард бор экан деб ўйларсиз, майли хаммасини бошидан гапириб бераман. Хеч қайси фарзанд ўнасины ёмонлашни хохладайди, аммо бъязибир оналар фарзандини дунёга келтиришни биладилар, аммо баҳтини ўйламайдилар. Масалан, менни онам, факат мени тўғри тушунишингизни сўрар эдим. Мен учун ҳам бу нарсаларни ёзиш нақадар оғир эканлигини ягона Тангрим билади, холос. Ҳамма қизлар дардини, сирини онасига айтади, онаси билан сирдош бўлади, онасидан маслаҳат олади. Мен-чи, мен сир туғут дардимни ҳам айтольмайман. Нега, дердис, чунки онам мени хеч қачон тушумаганлар, тушумайдилар ҳам. Эсимни таниганимдан бери бошим ка-

салдан чиқмайди, хатто йўргақда ётган синглимни ҳам касалхонада ўзим олиб ётар эдим. Ҳоҳ ишонинг-ҳоҳ ишоннинг онам синглим билан мени, бир маротаба ҳам касалхонага бориб кўрмадилар, холи не кечди экан деб ўйламадилар ҳам. У ерда кечаси билан синглим тепасида йиглаб чиккан кечаларимда ёнимдагилар мени насиши деб ўйлаганлар. Ўшанда мен ўзимга сўз берганман, агар насиши қилип Оллоҳим менинга фарзанд берса, хеч қачон боламни хор қилиб, унга нисбатан бемехр бўлмайман деб. Оллоҳим онамга бир эмас, сакиизта фарзанд ато қилид-ю аммо меҳр, оналик тўйусидан заррача ҳам бермаган. Тасаввур қилинг фарзандинг ахволини. Бу билан биз онамизни ёқтирамаймиз демоқчи эмасман, аксинча жондан ортиқ кўрамиз. Ҳаммадан ҳам отамга қўйин, отам бир умрлик умр ўйлодшига суюнай шайади. Ишдан чарчаб келганда бир коса иссик

овқат, бир оғиз ширин сўз билан кутиб олса, ҳар қанака эркак учун аёлдан киши одам йўқ бу дунёда. Онам билан уришиб қолган пайтларим хаёлимда факат ўлим фикри бўлади, чунки онам менга бахт эмас ўлим тилайдилар. Сен ўлсанг битта нонхўнг йўқолади, сен ўлсанг мен дунёга қайта тирилгандай бўламан, дейдилар. Шундай экан мени нега дунёга келтирди. Менда нима гуноҳ?

Ҳамма қизлар катори мен ҳам баҳтилишини орзу киламан, қизлар ўйларига совчи келганди хурсанд бўладилар, мен аксинча, юрагим сикилади, чунки онам киз узатиш, кўёб кўришини хаёлларига ҳам келтирамайдилар, гапирам "емон қизга" чиқарадилар. Совчилар ҳам бир маротаба келиб онам билан гаплашиб кетсалар, бошқа қайтиб келишмайдилар. Шундай экан мени дунёга келтириб нима киладилар. Мен-ку майли, пешонамга борини кўраман, аммо сингилларим, уқаларимни айби нима? Меҳр, орзу-ҳаваси йўқ онадан нимани кутса бўлади. Азиз онажонлар, сизлардан ил-

тимос, фарзандларингизни баҳтини ўйланг, фарзандларингизни иззат кильсангиз ўзингиз ҳам хурматда бўласиз. Тенгдошларимга ҳам ниятим, турмуша чиқишидан олдин ойланни бошқара олармикиман? Фарзандни дунёга келтириб уни соғлом ва баҳтилини кила олар кўп. Оллоҳимдан ота-онамга узоқ умр, сиҳат-саломатлик, онамга эса меҳр-муруват, оилас, болам-ҷаҳам дейишларини ва албатта фарзандларини баҳтини кўришларини тиаб қоламан. Сизлардан эса дил сўзлари битилган мактуб ва албатта маслаҳатингизни кутиб колувчи муҳлисангиз

ГУЛИ

Тошкент шахри

УЛАРДАН ХАФА БЎЛДИМ

Мен бугун жуда каттиқ, хафа бўлдим. Чунки бизнинг синф ўқувчиларидаги оғизи на меҳр-оқибат етишмасди. Улар бир-бигрига ачинишмасди, бир-биграрни кала-ка қилиб кулидиши, хатто кўнгли оғриди ҳам дейишмайди. Яна сизлар ўзининг синфдошларини ёмонлашиб деб ўйла-манг. Мен тўғрисини ёзаяпман.

География дарсida ўқитувчимиз бизга: "Биттадан савол тайёрлаб туринглар", - деди. Бисакса, доскага чиқадиган синфдошларимизга шу саволларни беришимиз керак экан. Иккита ўқувчидан кейин ўқитувчимиз Дилноза деган синфдошими доскага чиқариб: "Кимда савол бор?", - деб сўради. Мен: "Менда", - деб кўл қўтадим, сўнг "Тошкентда нечта олий ўкув юрти ва нечта техникум бор?", - деб савол бердим. Дилнозанинг тайёр эмаслиги шундок

кўриниб турарди. Лекин бир синфдош кизмиз ҳаммага ўшитарли қилиб олий ўкув юртингони сонини айтаб юборди. Дилноза ҳам буни ўшитиб менга қараб: "21 та", - деди. "Ҳа майли, энди техникини сонини айтинг-чи", - десам, "Эй, ўнир", - деса бўладими. Ҳайрон қолдим. Нега у бундай деди? Ахир мен унга шунчакни одиги савол берган эдим-ку. Дилноза эса "Билмайман" дейиши ўрнига... Бу воеадан кейин мен синфдош чиқиби ўйга кетдим. Кетганимдан сўнг синфдошлар мен ҳакимда нима деган бўлса дейишгандир.

Эҳ, бу хатни ёзапману, дилимда алам, кайро ва изтироб. Нега синфдошларимда меҳр етишмайди?

Нигора ҲУЖАЕВА,
17-мактаб ўқувчиси

Жиззах шахри

ХАЁТ дашвишлари ва қувончлари

СИРТДАН КАРАСА "МИШ-МИШ"-У, ЛЕКИН...

Мени ёшим 21да. Гапни ўшдан бошлашимдан мақсад, ҳозир кўлгина одамларнинг шу ўшга кирган қизлар ҳакидаги фикр-мулоҳазаларини билдирим-қиман. Агар кузатган бўлсангиз, аксарияти кишилар бу ўшда-кизларни "қари қизга" чиқарб кўйишмоқда. Буни қаердан билдингиз дейисиз, марҳамат, ўшитинг...

Ўзим тибиёт билим юртида таҳсил оламан. Бир куни гурухимиз билан тарбиявий соат дарсida ўтиргандик. Домламиз бир дугонамни доскага чиқарди. У келин-куёв одоби ҳакида гапира бошлиди. Сўнг барчамиз унга савол берола бошладик. Шу маҳал ўтиргандардан бири: "Қизлар ва йигитлар неча ўшдан оила куришга тайёр бўлади?", - деб савол берди. У: "Қизлар 21 ўнда, йигитлар эса 23-25 ўшда турмуш курса кўнглайдигидек бўлиши мумкин", - деб жавоб берди. Шундан кейин баҳс-мунозара қизий бошлиди. Йигитларнадардан бири: "Сиз ўзингизни турмушга чиқишига тайёрман, деб хисоблайсизми?", - деди. Шундай: "Мен оила куришга тайёр бўлсан-да, турмушда қийинчиликлар бўлиши мумкин", - деди. Шу пайт кутилмагандага орқа-партада ўтирган қизлардан бири: "Нега тайёр эмасман деб ўйлайсиз. Ахир 22 ўшдаги сиз тенги қизлар аллақаёнине наравалик ҳам будли-ку!", - деб луқма ташлади. Бечора киз ер ёримлади, ерга кириб кетмади. Аудиторига тарбия сукунат чўмиб, кимнидир юзида киноя арапла кулагу, кимнидир юзида эса луқма ташлаган қизга нисбатан нафрат хисси пайдо бўлди. Менинг ҳам бу гапдан кейин неғадир ўксини, йиглагиларим келди. Гап қотган киз доскадаги қиздан атиги бир ўш кичик эди. Тўғри, у киз шаҳарлик бўлиб, отонасининг бағрида мусофиричилги кийинчилик нималигини тушумай катта бўлган. У бундай туйғуларни бошдан кечирмай турб, инсоннинг қадри нималигини фарклий олармиди? Агар бизга ўшаб узоқдан келиб, қийналб ўқигандаги эди, балки инсоннинг қадри-кимматини билар, талабаликнинг бутун қийинчиликларни бошдан кечирганда эди, калб деган сўз факат тўртта ҳарфдан иборат эмаслигини тушуниб етган бўлармиди... Унинг гапларидан менинг ҳам кўнглум дарз кетди. Танаффусга чиқка мен дугона минг-ондига бориб ўша бефахм киз учун кечирим сўрадим. "Кўйинг,

хаф бўлманг. У қизнинг ўзи ҳам оила куришга тайёр эмас-ку. Бу гапларни ўшлагига бориб гапирди шекилли...", - дедим.

Эҳтимол бу воеа кўпчиликка эриш туялор, эҳтимол муҳлислар орасида уларнинг ёнини олувчилар ҳам топилар... Билишимча, азалдан Шарқда маънавиятни, киз бола-аёл деган тушучаларни юксак қадрлаб келишган. Аёллар ҳам аввал ўз қизларини обдон рўзгор ишларига ўргатишиб, кейин уни турмуша беришган. Мен ҳам ёш турмуш куришга истамайман. Лекин одамлар ҳозирги кунда 21 ўшга кирган қизларни қари қизга чиқариб кўйишмоқда. Шу ўринда менинг таҳририятдан бир ўтингин бор эди. Оиласа оналар ва қизларнинг тарбияси, муомала маданияти ҳакида кўпроқ мақола ёртсангизлар. Чунки, оила-муқаддас даргоҳ. Лекин унда ҳар ким ҳар тарбия олади. Масалан, бизнинг оиласда 8 нафар қиз вояга етди. Опаларимнинг барчаси олий маълумотли бўлиб, 23 ўшдан сўнг турмуш куришган. Аллоҳига шуклар бўлсинки, уларнинг ҳаммаси ҳозирги кунда баҳтилини ҳаёт кечиришмоқда. Менга ҳам онамлар: "Сен аввал ўз юмушларини яхшилаб ўрганиб, ўқишининг битир. Кейин турмуш курсанг бўлади", - деб ўтирадилар. Уларнинг йўриклири билан мен ҳозирги кунда касб-хунар эгаллаш билан бир вақтда ўзимни рўзғор ишларига тайёрлаб бормоқдаман. Қалбимда бир олар орзу-ниятларим. Техникини битирсан, олийгоҳга кириш ниятим ҳам йўқ эмас. Анчадан бўён бир йигит билан дўстона гаплашиб юраман. Келгусида у билан турмуш куриш ниятимиз бор. У йигит ҳам олийгоҳ талабаси. Лекин ён-атрофадиги одамларнинг гап-сўзлари, "деди-деди"лари баридир кишига таъсир қиларкан. Балки мен хотурғири Фикрлаётгандирман, азиз ҳамкорлар, сизлар менинг Фикримга қандай қарайсизлар? Маслаҳатли мактубларингизни кутиб қоламан.

ШАХЛО

Фарғона шахри

ЭСДАЛИК ТАКИНЧОК

Азиз оналар, ушбу ҳакиқатни онаизор болалар лабзидан олдим. Чунончи, айрим оналар бўлғуси зот - ўз мурғагини етишлар уйи останасида қолдириб, ҳаловат бўсагасига ёки ишрат йўлига кириб кетмоқдалар. Оврупага хос тақинчоқлар олиб, гўдак бўйнига тақиб, "мени эслаб қол", - дейдилар. Нечун керак болага бундай онани эсламоқ?

Ҳа, бояги аঁচик кўз ўшлар билан ювилган тамғани эсласинми? Сел бўйи оқкан кўз ўшларни? Ахир, бу гўдак оналик меҳрига зор-интизор эди-ку. Ёки она сутидан маҳрум этилгани учун эсласинми? Гуноҳи, бола

пакирнинг гуноҳи нима эди, оналар? Гўёки, дунёга келиб, у "она" деган азиз сўзга мусиқар килгани учунми?

Эслан, азизлар, дунёда тирноқча зор бўйлан муштигар аёллар ҳам бор-ку. Аллоҳига шукронарлар айтинг, тақор ва тақор. Болангиз улгайсин беозор, ўзбеклар болажон ҳалк" деган нақла гаражур?

Йўқ, асло йўқ! Бу разолат ва жиноят-дир!

Х. ҚАЮМОВ

Наманган вилояти,
Янгиқўргон тумани

ЎЗ ЎЙ-ЖОЙЛАРИ БЎЛСА ҲАМ...

Мен 1993 йил мактабни тутатиб, шу йил ёзда турмуша чиқдим. Турмуш ўтогоғим оиласда кенжак ўғил. Оиласиз тичин, қайнона-қайнатомдан нолимайман, улар содда, яхши инсонлар. Қайнопаларим ҳам яхши. Эрминнинг иккита акаси бор. Иккоти ҳам ўй-жойларни бўлиб чиқтишган. Иккоти шарғини акаси боз шурган турмуша чиқишига тайёрлаб турмушни туттишган.

Ўзини ўйлантиреши шу ховлига олиб келармиз. Биз 8 йилдан бери қайналиб ўшаймиз. Чунки бир хонали үйда мен, турмуш ўтогоғим, 2 нафар фарзандим билан, бир кичинча хонада esa қайнона-қайнатом яшашади. Мехмон кўпроқ бўлса уйга сиғмай қоламиз. Шунда қолган турмуш ўтга ўйларни туттишганда яхши.

Қайнона ва қайнатомга: "Качончага шундай ахвозда яшаймиз? Бўлмаса биз дом-помга чиқайлик", - десам. "Йўқ, одамлар нима дайди? Бизни уятга кўясанлар-ку. Ховли сизларни, уни биз курганимиз. Аканга esa тайёр участкани

глазлари билан сотиб олиб берганимиз", - дейдилар. Шундай бўлса, акашимиз нега ҳовлини бермайди. Ёки хотинини гапни килишади. Турмуш ўтогоғимни койигани-койиган. Якинда мен башм ҳам үришади.

Шу оиласла турганимни 8 йил бўлади. Бирон марта шу акашимиз бизнисидан ўтиришади. Чунки бир кичинча кетганини эсломайман. Ҳар доим ўзидан-ӯзи уришавадери. Яна кўчаларда: - "Мен укамга хотин олиб бердим, мен уни одам қилид", - деб мактабан экан.

Овисини менинг: - "Үй Д.ни, сен чиқ. Чиқмасан гаражарнинг кўчага чиқариб ташлайдиган", - деди. Кайнона-қайнатом хеч нарса дейишмади. Мен: "Шундай бўлса, судга бераман. Суд ҳал қиссан", десам, кайноном: "Бизни шарманда қимла", - дейдилар. "Бўлмаса маҳалла ҳал қиссан", - десам, "Ҳеч ким ўшитасин", - дейдилар. Мен нима қиласай, бу ийл тўйлишим керак. Мехмонларни қайси уйимга ўтиказман?

МАРҲАБО

Сурхондарё вилояти

БОШ МУҲАРИР: ДИЛБАР САЙДОВА

Телефонлар:

Бош муҳаррир: 133-28-20

Котибиён: 34-25-46 (Хат ва эълонлар бўлими)

«Шарқ» нашриёт-матбаа концерни босмахонаси.

Манзил:

Тошкент, Буюк Турион кўчаси, 41-йй.

Босишга топшириш вақти - 20.35

Босишга топширилди - 21.15

ХОМИЙ
«Матбуот тарқатувчи»
акциядорлик жамияти

Рўйхатга олиш № 33

Буюртма Г- 296

Формати А-3, ҳажми 2 босма тобок.

Бахоси эркин нарҳда.

Рассом — Н. ХОЛМУРОДОВ. Навбатчи — М. СОДИКОВ